

Съдбата него двойно надари:
умът му взе и даде му пари.
Без първото той стана дипломат,
чрез второто пък-меценат.

/Рамзес Чапращков/

Сакън! Недей над гроба му плюва!
заплювките са тук играчка -
той приживе покрит бе с храчки,
но пак не се свенеше от това!

/Кръстю Пастухов/

..... Ти затечи се по паважа,
влезни в двореца и кажи:
"Пред вашите врати на стража
издъхнал старий пес лежи!"

/Янко Сакъзов/

Преди и след появата на тези куплети у нас са били писвани и други такива епитафии, епиграми, гатанки и пр., но по свежест, по сила и, главно, по политическа значителност, тия епитафии на Христо Смирненски си остават ненадминати и до сега.

Т и з а т е ч и с е п о п а в а ж а ,
Движение, възбуден интерес, напрегнато състояние,
което кара читателя бързо да погълне и втори стих:

в л е з н и в д в о р е ц а и к а ж и :

Интересът към това движение и напрегнатото състояние още повече се увеличават: "затечи се", "в двореца" - работата става сериозна И изведнаж:

П р е д в а ш и т е в р а т и н а с т р а ж а
и з д ъ х н а л с т а р и й п е с л е ж и !

Аз не познавам такъв български комунист от онова време, който да е прочел този куплет и да не го е повторил наизуст след това десетки пъти пред други хора.

Не трябва да се забравя, че тези епитафии излязоха в страниците на Ч е р в е н с м я х през 1944 година когато Кр. Пастухов беше министър на Вътрешните работи и полицията му вилнееше по пролетарските квартали. При организираната акция от партията в защита на бездомниците, попаднаха четирима души, застреляни от пастуховата полиция. Тогава партията